

הלילה ויאמר לו הנה מות על
האשה אשר ללחוף וגוו.
רבי שמיעון פתח ואמר, (משל י) שפת אמת
שפת אמת וגוו. שפת אמת תפון
לעד - זה אברהם, של דבורי
בהתחלתה ובסוף קין באמת. ועד
ארגיעה לשון שקר - זה
אבי מלך. באברהם נאמר, ויאמר
אבי מלך. ואברהם אל שרה אשתו אחתי
הוא. זה בהתחלתה שאמר משום
השכינה שהיתה עמה של שרה
אחתי היא, ואברהם עשה
בחכמה. מה בטעם? משום
שה אברהם הוא מצד הימין, אמר
אחתי הוא, וסוד פמו שאמר (שיר
רעתי יונתי תפמי). ועל דא אברהם קרא לה
זה אברהם קרא לה פמיך
אחומי, משום שנדרבק עפה, ולא
יווזו זה מזה לעולמים.

לבסוף מה בתוב? וגם אמנה
אחתי בת אבי הוא אך לא בת
امي. וכי כך היה? אלא הכל
משום השכינה אמר אחתי הוא
בהתחלתה, שבותוב אמר לחכמה
אחתי את. אחר כך וגם אמנה.
מה זה וגם? להוציא על מה
שאמור בפתחה. אחתי בת אבי
הוא, הפת של החכמה העלונה,
ולכן נקראת אחומי ונקראת
חכמה, אך לא בת אבי, מהמקום
של ראשית הכל הנספר העלוני.
ועל זה ותהי לי לאשה, באחו
ותחביבות, שפותוב (שם ב) וימינו
תחביבני, והכל סוד של חכמה.
בא ראה, בהתחלתה כשיידרו
למצרים כך אמר בשビル להדבק
בתוך האמונה, וקרא לה אחתי
כדי שלא יטעו לתוך אותם
הרגשות שבוחן. אף כאן אחתי,
כדי שלא תזו מותך האמונה
בראי. שהרי אבי מלך וכל אותם
יושבי הארץ כי הולכים אמר
עבודה זורה, והוא נדבק בתוך
האמונה וממשום כך נכנס לשם

לו הנה מות על האשה אשר ללחוף וגוו.
רבי שמיעון פתח ואמר, (משל י) שפת אמת
וגוו. שפת אמת תפון לעד. דא אברהם,
דכל מלוי בקדמיתא ובסופא הו באמת. ועוד
ארגיעה לשון שקר. דא אברהם אבימלך. באברהם
נאמר ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי
היא. דא בקדמיתא, דאמר בגין שכינטא
דחות עמה דשרה אחתי היא, ואברהם
בכחמתא עבר. מי טעמא (דף קיב ע"א) בגין
דאברהם מפטרא דימינא איהו, אמר אחתי
היא, ורזא כמה דעת אמר, (שיר השירים ה) אחתי
רעתי יונתי תפמי. ועל דא אברהם קרא לה
תדר אחתי, בגין דאטדק בחדה, ולא
יתעדון (יריא קב) דא מן דא לעלמין.

לסוף מה כתיב וגם אמנה אחתי בת אבי
היא אך לא בת אמי. בגין הכלי הווה.
אללא בגין שכינטא קאמר, אחתי היא
בקדמיתא, דכתיב אמר לחכמה אחתי את.
ולבסוף וגם אמנה. מי וגם. לאוטספא על
מה דקאמר בקדמיתא. אחתי בת אבי היא.
ברתיה דחכמה עללה, בגין כך אתה ראי אחתי
ואתה רואת דכלא סתימה עללה. ועל דא ותהי
דシリותא דכלא סתימה עללה. ועל דא ותהי
לי לאשה באחו בחייבותא דכתיב, (שיר השירים
ב) וימינו תחבקני וככל רזא דחכמתא איהו.
הא חי, בקדמיתא כד נחתו למצרים הכי
קאמר בגין לאטדקא בגין מהימנותא,
וקרא לה אחתי, בגין שלא יטעון גו אפין
דרגין דלבך. אוף הכא אחתי, בגין שלא
אטעדי מגו מהימנותא קדכא יאות. דכא
אבי מלך וכל אונז יתבי ארעה הו אזי בתר
פולחנא נוכראה, ואיהו אטדק גו
מהימנותא, בגין כך עאל לתמן ואמיר אחתי,